

k osvetleniu zanedbania potrebnej pečlivosti pri podaní žaloby u príslušného súdu. Ukazujú práve tiež bezpodstatnosť ďalšej námietky odvolania, ako by sa podanie veci na nepríslušnom mieste nemohlo kvalifikovať za disciplinárny prečin, lebo obyčajne príčinou toho je vraj mylné právne presvedčenie; v tomto prípade bola správne zistená príčina v nedostatočnej informácii a príprave obvineného a je nevhodné srovnávať rozsudok s týmto základom previnenia s udánlivým iným rozsudkom, oslobodzujúcim na inom základe.

Aj keď sa bez prevedenia navrhnutých dôkazov pripustí, že obvinený dňa 7. júna dostal informáciu od strany a že bol ten deň zamestnaný, nezbavuje ho to disciplinárnej zodpovednosti za nedostatočne pečlivé vybavenie veci, keďže, považujúc za nutné podať žalobu o obnovu ihneď druhý deň bez preskúmania spisov, tieto aspoň dodatočne nepreskúmal zavčas tak, aby sa mohol presvedčiť o tom, či je podľa stavu spisov žaloba riadne podaná, a nezariadil zavčas nápravu chyby, ktorú učinil. Na údaje stránky práva neznalej nemohol sa tu spoľahnúť, keďže k riadnemu podaniu žaloby o obnovu bolo nezbytné potrebné znáť spisy predošlého sporu. Ani tu by nemohly navrhované dôkazy nič priniesť v prospech obvineného. Pripadá na jeho ľarchu aj to, že žaloba bola vybavená prv, než malo účinok jeho tvrdené zakročenie o postúpenie spisov príslušnému súdu; chyba z viny obvineného sa naskytnuvšia mohla byť zavčas riadne napravená a obvinený mohol byť zodpovednosti za ňu sprostý, keď by si bol ihneď zaopatril správnu informáciu zo spisov; len v tom prípade bola by iste stačila žiadosť o postúpenie spisov. Ponevác ju však obvinený zo svojej viny nepodal zavčas, nie je rozhodné, či prvostupňový rozsudok právom uvádza, že mal obvinený možnosť žalobu vziať nazpät a podať novú u príslušného súdu.

Aby disciplinárne porušenie advokátskych povinností bolo spojené s hmotnou škodou pre stránku, sa v smysle § 68, lit. a) adv. zák. nevyžaduje; je tedy bezvýznamné, že prvostupňový disciplinárny súd bližšie neodôvodnil, v čom vidí škodu strane spôsobenú, keď súčasne upravil poškodeného, aby si majetkový nárok proti obvinenému vymáhal riadnym súdom. Rovnako je nerozhodné, ako by v merite veci bolo rozhodnuté o riadne podanej žalobe o obnovu sporu; stačí imateriálne poškodenie strany, ktorá zavinením obvineného stratila vôbec možnosť vecného pojednávania svojej veci pred riadnym súdom a už tým sa oprávnene cíti byť skrátaná na svojom práve, dovolať sa rozhodnutia súdu v spornej veci.

Čís. 263 dis.

Disciplinárne v smysle § 68 a) adv. por. sa previní advokát, ktorý, byvši súdom menovaný za zástupcu strany a uvedený o rozsudku cieľom podania opravného prostriedku, vecou sa vôbec nezaobera a svoje poverenie zcela ignoruje.

(Rozh. zo dňa 14. decembra 1935, Ds III 58/35.)

N a j v y š š í s ú d ako súd disciplinárny pre veci advokátov v disciplinárnej veci proti Dr. E. F., advokátovi v B. následkom odvolania, podaného obvineným proti rozsudku disciplinárneho súdu advokátskej komory v Turč. Sv. Martine zo dňa 11. mája 1935, po preskúmaní spisov potvrdil rozsudok prvostupňového disciplinárneho súdu.

Z d ô v o d o v :

Vo veci samej treba v podstate súhlasiť s názorom disciplinárneho súdu prvej stolice, že obvinený porušil povinnosť, spojenú s jeho povolaním. Pokiaľ sa týka zistenia, že obvinenému bol doručený s vymenovaním dekrétom a rozsudkom poisťovacieho súdu aj odpor podaný sťažovateľom, treba uviesť toto:

Podľa obsahu spisov Cp I 192/32 poisťovacieho súdu v B. predseda súdu síce nariadil, aby bol obvinenému doručený aj »opis odvolania«. Avšak z obsahu zpiatočného lístku vysvitá, že tam bolo uvedené jako obsah doručenia len rozsudok a vymenovanie obhájcu. V týchto spisoch je tiež druhý exemplár »odporu« súkromnej strany, ktorý zrejme mal byť doručený obvinenému. Za tohoto stavu neľze zistiť, že obvinenému bol doručený aj »opis odvolania«. Avšak táto okolnosť nemá podstatného vlivu na posúdenie tohoto disciplinárneho prípadu. Keď súd ustanovil obvineného obrancom, tedy právnym zástupcom vo spore M. M., vedcom pred poisťovacím súdom v B. pre invalidný dôchodok, a keď súčasne doručil obvinenému rozsudok prvostupňového súdu, pri ktorom bolo uvedené poučenie, že tomuto rozsudku ľze odporovať odvolaním, ktoré musí byť podpísané advokátom alebo úradníkom k tomu oprávneným, obvinený už z toho mohol vedieť, že bol ustanovený cieľom podania odvolania. Pokiaľ by však býval mal v tomto ohľade voľajaké pochybnosti,, mal z dotýčnych spisov u poisťovacieho súdu v B. zistiť, jakým cieľom bol vymenovaný zástupcom strany. Toto štúdium spisov bolo by bývalo pre obvineného vôbec nutné, aby mohol riešiť, či má podať odvolanie alebo nie. Pri tom, keď by potreboval od strany informáciu, mohol zo spisov zistiť jej adresu a ju predvolať. Obvinený však vôbec sa nectaral o vec, ačkoľvek z toho, že mu bol doručený rozsudok prvostupňového súdu, musel predpokladať, že ide o podanie opravného prostriedku viazaného lehotou. Obvinený nemohol si byť istý, či strane bolo doručené upovedomenie o vymenovaní zástupcu chudobných, ani či strana je si povedomá toho, že by sa mala hlásiť u obvineného, aby mu dala informáciu. Nejde o to, či obvinený advokát bol povinný vyzvať stranu, aby mu dala potrebnú informáciu, lebo bolo by stačilo, aby obvinený na základe spisov riešil, či a ako má podať odvolanie, obvinený však dotýčnych spisov nepreštudoval. Nejde tiež o to, že by záštitník bol povinný bez každej kritiky použiť opravných prostriedkov, lebo obvinený nie preto nepodal odvolanie, že to uznal za úplne bezzákladné, ale preto, že sa týmto prípadom vôbec nezaoberal a vymenovanie zástupcom strany zcela ignoroval. Napadnutý rozsudok odpovedá tedy zákonu a preto bol potvrdený.